

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om ejendomsskyld til staten [af Jens Foged m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 27) findes i tillæg A. sp. 467, fremsættelsen i tidenden sp. 375).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): Til det nu genfremsatte lovforslag om ophævelse af den fikserede ejendomsskyld til staten kan jeg sige, ligesom jeg sagde ved forslaget behandling i forrige samling, at jeg ikke kan medvirke til dets gennemførelse. På et tidspunkt, hvor landets økonomi gør det nødvendigt for staten at skære ned på en lang række poster for at opnå besparelser, vil det efter min og regeringens opfattelse være forkert at opgive en indtægt på ca. 16 mill. kr., så meget mere som statens administrationsomkostninger i forbindelse med denne afgift er meget beskedne.

Jeg står uforstående over for, at forslagsstillerne, som i øvrigt til stadighed efterlyser sparsommelighed fra statens side, her foreslår, at staten skal opgive en afgift, som har hvilet på ejendommene igennem mange, mange år, og som udgør et meget beskedent beløb for det store flertal af ejendomme. Afgiften er jo som bekendt fikseret på grundlag af forholdene i 1956 og er siden nedsat flere gange, senest sker dette i forbindelse med den 15. almindelige vurdering, så den herefter kun udgør $\frac{4}{7}$ af det oprindelige beløb. Jeg skal tilføje, at ejerne jo har overtaget ejendommene med denne forpligtelse, således at opgivelse af afgiften i virkeligheden ville være en gave til de nuværende ejere.

Søren Jensen (Vejen): Jeg skal lige for klarhedens skyld nævne, at ifølge den nugældende lov om ejendomsskyld til staten — og det gælder jo også for den lov om ejendomsskyld til kommunerne, som vi lige har behandlet her i tinget — gælder der den

bestemmelse, at den fikserede ejendomsskyld nedtrappes, idet den formindskes efter hver ejendomsvurdering, og denne nedtrapping for de to former for beskatning følger hinanden. Dette indebærer i henhold til de gældende bestemmelser, at de to beskatningsformer helt forsvinder efter 19. almindelige vurdering.

Jeg skal da gerne medgive, sådan som det anføres af forslagstillerne, at hvis man ser det isoleret, så kan man da udmærket sige, at det er et begrænset provenu, staten får ud af denne beskatningsform. Men hvis der skal være nogen logik i tingene, så må dette forslag ses i sammenhæng med det andet lovforslag, altså det, som venstre og konservative havde stillet i fællesskab — altså det forslag, vi lige har behandlet — som jo gik ud på, at den kommunale beskatning af faste ejendomme også skulle ophæves. Man kan simpelt hen efter min opfattelse ikke ophæve den ene af den art beskatninger, uden at man samtidig ophæver den anden.

Bortset fra, at vi fra socialdemokratiets side må sige, at den nugældende lovgivning bør fortsætte uændret, indtil den faktisk afskaffer sig selv, vil der altså også efter forslagsstillerne egne bemærkninger blive tale om et betragteligt provenutab sammenlagt for de to lovområders vedkommende, nemlig i alt 130 mill. kr. for 1974. Set fra den synsvinkel må man nok sige, at det er næppe det rette tidspunkt at gennemføre et sådant lovforslag på og altså lægge beløbene over på de direkte skatter. Jeg vil da gerne tilføje — for det er da også noget, man skal være opmærksom på, når det drejer sig om den slags ting her — at der er noget, der hedder administration, og finansministeren nævnte administrationen vedrørende denne lovgivning. Jeg kan da tilføje, at efter det kendskab, jeg har til disse ting, er administrationen af denne ejendomsskyld, som jo nu foregår i kommunerne, efter at amtsstuerne er ophævet, meget simpel og enkel, idet det foregår på den måde, at man to gange om året indberetter til kildeskattedirektoratet,

[Søren Jensen (Vejen).]

hvilke beløb det drejer sig om, og så får man det fratrukket i sin månedlige tolvtedel. Der er altså i realiteten ikke nogen administrativ byrde for kommunerne her.

Vi må altså fra socialdemokratiets side meddele, at vi ikke ser os i stand til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged): Vi finder, at de 28 års aftrapningstid stedse har været en mærkelig ordning. Det er ikke rimeligt at lægge en byrde på nogle ejendomme og derefter fra en bestemt skæringsdato — jeg tror, det var 1. september 1957 — sige, at alt, hvad der herefter bygges i dette land, pålægges ikke disse skatter. Jeg kender et bestemt eksempel, hvor en ejendom blev opført og meldt færdig umiddelbart før lovens ikrafttræden; en beboelsesejendom, en forholdsvis lille beboelsesejendom, skulle af med 600 kr., mens lige nøjagtig naboen dertil, anmeldt færdig 2 måneder senere, skulle betale 0 kr. Igennem 28 år skal altså den ene ejendom bære en skat, som ganske vist aftrappes, mens den anden ejendom lige op ad den, opført kun 2 måneder senere, er fritaget. Det er ikke rimeligt og har aldrig været det.

Tidligere har socialdemokratiet selv givet udtryk for under visse forhandlingsfaser, at det nok var bedst, om vi kunne have afskaffet denne skat. Nu har man efterhånden lagt sig fast på, at det vil man ikke. Og man er endda i den situation, at mens man foretager aftrapning af en sådan skat på fast ejendom, så forbereder man en ny. Man er altså ikke engang færdig med en villet og en ønsket aftrapning, inden man begynder på en ny beskatning af nogenlunde samme kategori. Man kunne vel nok foretage en forenkling, hvis man vil have denne nye beskatning. Vi er ikke tilhængere af den nye beskatning, som ministeren har givet udtryk for vil komme, men man kunne dog vel indbygge deri en lidt større retfærdighed over for de enkelte ejere, end tilfældet er i dag.

Nu bruger man jo i flæng i disse dage, hvor vi diskuterer skatter, ordet „beskedent“, og jeg lagde mærke til, at ministeren også brugte ordet „beskedent“ i dag. I går blev der brugt udtrykket „et beskedent beløb“ om 100 mill. kr. I dag drejer det sig om 16 mill. kr., men så kommer den socialde-

mokratiske ordfører og siger, det er et „betragtligt“ beløb. Ja, det synes jeg da også det er. Det er noget, der alt sammen har en vis ret, men det drejer sig om at udøve retfærdighed over for befolkningen. Man glemmer herinde at tage disse ting op i skatte-lovgivningen, når der viser sig en uretfærdig virkning, en skæv virkning, så lader man det flyde, fordi man ikke vil omorganisere det.

Jeg henstiller til ministeren, at det bliver omorganiseret, hvis ministeren kommer med et nyt forslag, der vedrører bygninger i det hele taget. Nu er jeg ikke klar over, om det kommer til at vedrøre lige netop de samme bygninger, men en omorganisering må være rigtig.

Der bliver hele tiden skelnet skarpt imellem direkte skatter og indirekte skatter. Jeg anser denne ejendomsbeskatning for at være en direkte skat. En direkte skat er en uafvendelig skat, en indirekte skat skal kun betales, hvis man køber; hvis man lader være med at købe, bliver man fri for beskatning. Dette er en form for direkte skat. Det er kun en måde at gøre de direkte skatter mere rimelige og mere rigtige på, og det er vi altså tilhængere af. Vi havde håbet at få lidt større tilslutning til dette her. Det drejer sig om opkrævning af et beløb på kun 16 mill. kr., som kunne omorganiseres og dermed blive rigtigere og rimeligere. Vi håber, ministeren vil se på det en gang mere.

Finansministeren (Grünbaum): Det er jo ikke de voldsomt store penge, men det er altså et beløb, der betyder noget, ikke mindst i den nuværende økonomiske situation.

Med hensyn til forskellen mellem de to ejendomme må man jo ikke glemme, at det er jo en forpligtelse, der hviler på ejendommen, og som formentlig indgår i vurderingen, når man køber ejendommen, så det er altså ikke noget skjult; der er taget hensyn til det.

Må jeg sige med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man skal røre ved dette overhovedet, at vores principielle indstilling er ikke ændret over for det. Jeg har tidligere givet udtryk for, at man i og for sig godt kunne fjerne dette ved passende lejlighed, og denne passende lejlighed mener jeg, ligesom hr. Jens Foged, må være der, hvis man

[Finansministeren.]

gennemfører en almindelig afgift på bygnin-
gerne, som det nu overvejes. Det er jeg ikke
uvillig til at se på i forbindelse med en så-
dan helt generel afgift på samtlige bygnin-
ger i forbindelse med den nye boliglovgiv-
ning, hvor det jo også overvejes at gennem-
føre en beskatning med en eller anden pro-
centsats for samtlige erhvervsjendomme.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Jens Foged*): Jeg takker ministeren for det svar, der nu kom. Jeg håber ikke, at jeg har været uopmærksom, og at der faktisk ikke blev sagt det, jeg troede der blev sagt, at ministeren ligesom smøger udenom, derved at det kun er erhvervsjendomme, der nu tages op, for det er jo også de andre jendomme, det er også beboelsesejendomme, der er pålagt den skat, vi taler om her i dag.

Ministeren giver udtryk for, at folk, da de købte ejendommen, var klar over de ting. Nej, det eksempel, jeg kom med, drejede sig netop om, at to borgere begyndte at bygge et hus på samme tid. Den ene bliver færdig med at bygge huset et kvartal før den anden. Den, der blev først færdig, fik en ejendomsbeskatning på 600 kr. i starten, som bliver afviklet over 28 år, mens den, der blev sidst færdig, slap for den. Det er ikke rimeligt, at man har gjort det på den måde. Aftrapningsordningen over 28 år er en direkte fejltagelse i dansk lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljøudvalget:

Udtræder: Jens Frandsen
Ny stedf.: Brøndlund Nielsen.

Udenrigsudvalget:

Udtræder: Jens Frandsen
Nyt medlem: Brøndlund Nielsen.

Undervisningsudvalget:

Udtræder: Jens Frandsen
Nyt medlem: Brøndlund Nielsen.

Forsvarsudvalget:

Udtræder: Anders Uhrskov
Ny stedf.: Kurt Brauer.

Socialudvalget:

Udtræder: Anders Uhrskov
Nyt medlem: Kurt Brauer.

Udvalget angående videnskabelig forskning:

Udtræder: Anders Uhrskov
Ny stedf.: Kurt Brauer.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af udskrivningsloven.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af statsbane-
lov.

4) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om faste forbindelser over Øresund.

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om lufttrafiktjeneste m. m. i anledning af anlæg af en dansk lufthavn på Saltholm.

Mødet hævet kl. 15.32.

22. møde.

Torsdag den 8. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af g.d. meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Betalingsfrist for landbrug og fiskeri m. v.),

forslag til lov om ændring af toldloven og forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det udenrigspolitiske nævn:

Udtræder: Lindegård Rasmussen

Nyt medlem: Hilmar Baunsgaard.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Betalingsfrist for landbrug og fiskeri m. v.).*

Forslaget er en genfremsættelse, idet bestemmelserne fandtes i lovforslag nr. 28, som blev fremsat her i tinget den 10. oktober. Bestemmelserne udgik, da den øvrige del af dette lovforslag blev gennemført som særlig hastende.

Jeg skal derfor henvise til mine bemærkninger ved fremsættelse af lovforslag nr. 28.

Endvidere skal jeg herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af toldloven.*

Lovforslaget indeholder dels nogle ændringer til toldtariffen, dels ændringer til toldlovens forvaltningsbestemmelser, som i det væsentlige har forbindelse med EF's arbejde med at harmonisere medlemslandenes toldbestemmelser. Desuden foreslås en ny bestemmelse til effektivisering af toldvæsenets kontrolarbejde.

Forslagets § 1 indeholder bl. a. en ændring

af de nugældende bestemmelser i toldlovens §§ 44 og 45. Disse bestemmelser giver adgang til toldnedsættelse for varer, der er fremstillet i udlandet af herfra udførte varer. Når disse bestemmelser foreslås ændret, skyldes det, at EF i nær fremtid vil vedtage et direktiv om den såkaldte passive forædling, og som ventes at træde i kraft i løbet af 1974. Dette direktiv vil indeholde bestemmelser svarende til de gældende bestemmelser i toldlovens §§ 44 og 45 og vil altså ikke medføre nogen ændring af den gældende adgang til toldnedsættelse, men direktivet udvider adgangen til toldnedsættelse til også at omfatte varer, der er udført fra et medlemsland i EF, og som efter bearbejdning eller forarbejdning uden for EF indføres i et andet medlemsland. Da direktivet skal suppleres med nogle gennemførelsesbestemmelser, der udfærdiges af Kommissionen, og som endnu ikke kendes, er det mest praktisk, at bestemmelserne om toldnedsættelse fremtidig fastsættes i en bekendtgørelse. Den foreslåede § 44 indeholder derfor kun hovedbestemmelsen om toldnedsættelse, og den foreslåede § 45 bemyndiger finansministeren til i overensstemmelse med EF's regler herom at fastsætte, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår toldnedsættelse kan indrømmes.

Lovforslagets § 2 indeholder visse ændringer til toldtariffen, hvoraf jeg kort skal omtale de vigtigste:

Som følge af den gradvise tilnærmelse til toldsatserne i den fælles toldtarif vil den nugældende toldfrihed i medfør af toldlovens § 26 for visse dele, tilbehør, materiel til fremstilling, reparation eller udrustning af fly fra 1. januar 1974 ikke længere kunne opretholdes for varer, der indføres fra tredjelande. Det er derfor nødvendigt at ændre § 26 for at sikre, at tolden indføres gradvis med udgangspunkt i den nugældende toldfrihed.

Dette er sket i forslaget ved at ophæve § 26 og i stedet optage en toldfritagelsesbestemmelse med det fornødne indhold blandt de indledende bestemmelser til toldtariffen. Den gældende § 26 har i visse tilfælde haft samme funktion som et toldoplag, og for ikke at medføre nogen ændring heri er det foreslået, at dele og materiel til fly i et vist begrænset omfang kan oplægges på toldoplag.